

Nem hiába

[Látó, 2012. február]

Szerelemből az életben csak egy van;
a szerelem abszolút és örök;
és a szerelem olyasféle hajlam,
hogy könnyen feláll tőle a pöcsöd.
A szerelem igaz és tiszta élet,
olyan, mint egy szépséges, égi nő;
ha teheted, szívesen megkeféled,
így a szerelem felismerhető.
De én mégse tudom, hogy a picsába
lehetünk benne tuti biztosak,
hogy tényleg létezik, és nem hiába
idegesíted miatta magad.
Én a dugást tök jól felismerem,
de nem tudom, hogy mi a szerelem.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Horváth Viktor

Látó Szépirodalmi Folyóirat